

Sygnatura akt V GC 391/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dzierżoniów, dnia 25 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2015 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **P. J.**

przeciwko **M. G.**

o zapłatę 66 758,02zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 66.758,02 zł (sześćdziesiąt sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt osiem złotych dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 4.777,69 zł od dnia 19 października 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.709,06 zł od dnia 18 października 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.880,64 zł od dnia 17 października 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.728,12 zł od dnia 11 października 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.785,32 zł od dnia 11 października 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.815,82 zł od dnia 4 października 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 9.475,31 zł od dnia 27 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 9.624,01 zł od dnia 22 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.770,06 zł od dnia 21 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.716,68 zł od dnia 20 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.747,19 zł od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.728,12 zł od dnia 16 września 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.955zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt: V GC 391/14

UZASADNIENIE

P. J. pozwem z dnia 25 lutego 2014r. domagał się zasądzenia od M. G. kwoty 66.758,02zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie powód wskazał, że w ramach prowadzonej

działalności gospodarczej sprzedał pozwanemu towar handlowy o łącznej wartości 66.758,02zł. Pozwany towar odebrał, jednak nie uregulował ceny jego nabycia. Wezwanie do zapłaty także pozostało bezskuteczne. W stosunku do tak określonego roszczenia tut. Sąd w dniu 14 marca 2014r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (V GNC 380/14). Pozwany zaskarżył w/w nakaz i wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Zarzucił, że powód nie udowodnił aby pozwany zamawiał u niego kostkę granitową za określoną w fakturach cenę nabycia. Powód, w ocenie poważnego, nie wykazał także dostarczenia mu towaru w podanych ilościach. Pozwany wskazał, że faktura nie jest dowodowemu zawarcia umowy, a ponadto kostka granitowa pochodząca od powoda była wadliwa i charakteryzowała się odchyłkami, które nie powinny przekraczać +/- 1 cm.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie sierpnia i września 2013r. P. J., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) wystawił na rzecz M. G., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), 12 faktur rozliczeniowych tytułem sprzedaży szaro-rudej kostki granitowej:

1. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.747,19zł, płatną do 16.09.2013r., podpisaną przez pozwanego,
2. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.728,12zł, płatną do 15.09.2013r., podpisaną przez pozwanego,
3. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.777,69zł, płatną do 18.10.2013r.,
4. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.709,06zł, płatną do 17.10.2013r.,
5. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.880,64zł, płatną do 16.10.2013r.,
6. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.728,12zł, płatną do 10.10.2013r.,
7. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.785,32zł, płatną do 10.10.2013r.,
8. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.815,82zł, płatną do 03.10.2013r.,
9. Fakturę vat nr (...) na kwotę 9.475,31zł, płatną do 26.09.2013r., podpisaną przez pozwanego,
10. Fakturę vat nr (...) na kwotę 9.624,01zł, płatną do 21.09.2013r., podpisaną przez pozwanego,
11. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.770,06zł, płatną do 20.09.2013r., podpisaną przez pozwanego,
12. Fakturę vat nr (...) na kwotę 4.716,68zł, płatną do 19.09.2013r., podpisaną przez pozwanego.

(Dowód: - faktura vat nr (...), k. 12 akt,

- faktura vat nr (...), k. 13 akt,

- faktura vat nr (...), k. 14 akt,

-faktura vat nr (...), k. 15 akt,

(...) k. 16 akt,

- faktura vat nr (...), k. 17 akt,

- faktura vat nr (...), k. 18 akt,

- faktura vat nr (...), k. 19 akt,

- faktura vat nr (...), k. 20 akt,

- faktura vat nr (...), k. 12 akt,
- faktura vat nr (...), k. 21 akt,
- faktura vat nr (...), k. 22 akt,
- faktura vat nr (...), k. 23 akt)

Kostka granitowa służyła pozwanemu do budowy drogi ekspresowej (...) na odcinku III W.-W.. Jednocześnie strony uzgodniły cenę nabycia kostki jak w zamówieniu z dnia 14 sierpnia 2013r.

(Dowód: - zamówienie nr (...), k. 54 akt)

W październiku 2013r. pozwany oświadczył o uznaniu długu wynikającego z faktur vat nr (...) vi (...).

(Dowód: - oświadczenie pozwanego z dnia 09.10.2013r., k. 24 akt)

W lutym 2014r. pozwany uznał wszystkie dochodzone w niniejszej sprawie wierzytelności i zobowiązał się je spłacić w ostatecznym terminie do dnia 30 maja 2014.

(Dowód: - porozumienie z dnia 06.02.2014r., k. 36-37 akt)

Pozwany uznał dług pomimo istnienia informacji o częściowej wadliwości kostki granitowej w zakresie odchyłków przekraczający $h \pm 1$ cm.

(Dowód: - pismo inwestora z dnia 26.08.2013r., k. 55-64 akt)

Pozwany nie złożył u powoda reklamacji na zakupiony towar ani nie wyraził roszczeń z tytułu wad rzeczy nabytej.

(Dowód: - oświadczenie powoda, k. 76 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Bezsporny w sprawie był fakt istnienia stosunków gospodarczych pomiędzy stronami, opartych o cykliczne zakupy kostki granitowej dokonywane przez pozwanego u powoda. Sporne okazało się to, czy pozwany zamawiał towar wyszczególniony w załączonych do pozwu fakturach i czy otrzymał go we wskazanej w nich ilości. W konsekwencji sporna była zasadność domagania się przez powoda zapłaty za wydany towar, także w świetle zarzutu pozwanego co do wadliwości kostki w zakresie jej odchyłów. Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że roszczenie pozwu zostało w pełni udowodnione i było zasadne. Powód wykazał okoliczność dokonania sprzedaży towaru na rzecz pozwanego zarówno poprzez przedłożenie faktur rozliczeniowych, z których większość została zaakceptowana przez pozwanego, jak i istnienia dwóch porozumień co do spłaty zobowiązań wynikających z wzajemnych transakcji. Pozwany poddając w wątpliwość okoliczność zawierania konkretnych częściowych umów sprzedaży kostki granitowej jak i otrzymania jej w określonej ilości winien był wykazać dokonanie zwrotu określonych faktur powodowi bez ich księgowania, zwracania się do powoda o korektę wystawionych dokumentów rozliczeniowych bądź pisemnie zgłaszać ewentualne inne nieprawidłowości i niezgodności w stosunku do wzajemnych ustaleń. Żadnego z powyższych dowodów pozwany nie przedstawił. Z pisma inwestora dotyczącego wadliwości kostki granitowej nie wynikało w żaden sposób kto był dostawcą tego materiału, a pozwany podobnie nie wykazał, aby zgłaszał powodowi jakąś reklamację czy roszczenia z tytułu wad otrzymanego towaru. Podstawy do reklamacji mogła niewątpliwie wykazać opinia biegłego. Tym samym nie sposób było uznać twierdzeń i zarzutów pozwanego za choćby uprawdopodobnione, a w ocenie Sądu wręcz zmierzały one do przedłużenia przedmiotowego postępowania. Pozwany nie uiścił także ani zaliczki na poczet stawiennictwa świadków ani zaliczki na poczet opinii biegłego, choć na jego wyraźne żądanie Sąd dokonał rozgraniczenia ogólnej sumy zaliczki żądanej na poszczególne wnioscowane cele. Zważywszy na uznanie długu przez

pozwanego i kształt zaproponowanego przez strony materiału dowodowego powództwo należało uznać za zasadne, o czym na podstawie art. 535 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku. Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art., 481 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art., 98 § 1 i § 3 k.p.c. przyjmując, że powód wygrał niniejszy spór w całości. Pozwanego obciążono obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez powoda, na które złożyła się opłata od pozwu w kwocie 3.338zł i koszty zastępstwa prawnego w kwocie 3.617zł na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).